

Sygn. akt I AGa 100/23

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 7 lipca 2023 r.

Sąd Apelacyjny w Krakowie, I Wydział Cywilny

w składzie:

Przewodniczący: SSA Andrzej Żelazowski (spr.)

Sędziowie: SSA Jerzy Bess

SSA Zygmunt Drożdziejko

Protokolant: Edyta Sieja

po rozpoznaniu na rozprawie w dniu 4 lipca 2023 r. w Krakowie

sprawy z powództwa Ł. G.

przeciwko (...) Sp. z o.o. w K.

o stwierdzenie nieważności uchwał ewentualnie o uchylenie uchwał

na skutek apelacji powoda

od wyroku Sądu Okręgowego w Krakowie

z dnia 25 listopada 2022 r., sygn. akt IX GC 947/18

zmienia częściowo zaskarżony wyrok w ten sposób, że w punkcie 2. nadaje mu treść: „2. Zasądza od powoda Ł. G. na rzecz strony pozwanej (...) Spółka z ograniczoną odpowiedzialnością kwotę 3.240,00 zł (trzy tysiące dwieście czterdzieści złotych) tytułem zwrotu kosztów procesu z odsetkami w wysokości odsetek ustawowych za opóźnienie w spełnieniu świadczenia pieniężnego, za czas od dnia uprawomocnienia się wyroku do dnia zapłaty.”;

w pozostałej części apelację oddala;

zasądza od powoda na rzecz strony pozwanej kwotę 1.620,00 zł (tysiąc sześćset dwadzieścia złotych) tytułem kosztów postępowania apelacyjnego, z odsetkami w wysokości odsetek ustawowych za opóźnienie w spełnieniu świadczenia pieniężnego za czas uprawomocnienia się niniejszego rozstrzygnięcia w przedmiocie kosztów postępowania, do dnia zapłaty.

Sygn. akt I AGa 100/23

UZASADNIENIE

Zaskarżonym wyrokiem z daty 25.11.2022 r., sygn. akt IX GC 947/19, Sąd Okręgowy w Krakowie oddalił powództwo (pkt 1) oraz zasądził od powoda na rzecz pozwanej 13 500 zł tytułem zwrotu kosztów postępowania (pkt 2).

Sąd Okręgowy ustalił następujący stan faktyczny.

Pismem z 2.08.2018 r. skierowanym na adres powoda, zarząd pozwanej zwołał nadzwyczajne zgromadzenie wspólników spółki, na godzinę 9.15 w dniu 16.08.2018 r. Przedmiotem zgromadzenia miało być podjęcie uchwały

o podwyższeniu kapitału zakładowego spółki z 114 000 zł do 364 000 zł przez utworzenie 250 nowych udziałów o wartości nominalnej 1 000 zł każdy oraz podjęcie uchwały o zmianie umowy spółki w zakresie podwyższenia kapitału zakładowego spółki z kwoty 114 000 zł do 364 000 zł, przez utworzenie 250 nowych udziałów o wartości nominalnej 1 000 zł każdy. Zgromadzenie zostało przeprowadzone w kancelarii notarialnej w K.. W zgromadzeniu, przez pełnomocnika, wzięli udział wszyscy wspólnicy poza powodem i M. B.. Wszyscy mieli możliwość uczestniczenia w w/wym. zgromadzeniu i wszyscy wspólnicy wyrazili zgodę na reprezentowanie ich na zgromadzeniu przez tego samego pełnomocnika.

Na zgromadzeniu zostały podjęte uchwały nr (...)

Na mocy uchwały nr (...) doszło do podwyższenia kapitału zakładowego spółki z kwoty 114 000 zł do kwoty 364 000 zł, to jest o kwotę 250 000 zł przez utworzenie 250 nowych udziałów o wartości nominalnej 1 000 zł każdy udział, a nowoutworzone udziały miały zostać objęte za wkład pieniężny w wysokości 1 000 zł za każdy udział. Nowoutworzone udziały miały być objęte przez dotychczasowych wspólników w stosunku do dotychczas posiadanych przez nich udziałów (Ł. G. – 110 nowoutworzonych udziałów za wkład pieniężny w kwocie 110 000 zł, G. S. – 110 nowoutworzonych udziałów za wkład pieniężny w kwocie 110 000 zł, P. W. – 8 udziałów za wkład pieniężny w kwocie 8 000 zł, M. B. – 8 udziałów za wkład pieniężny w kwocie 8 000 zł, D. Ł. – 11 udziałów za wkład pieniężny w kwocie 11 000 zł, (...) sp. z o.o. w K. – 3 udziały za wkład pieniężny w kwocie 3 000 zł).

W razie nieskorzystania z prawa pierwszeństwa objęcia nowoutworzonych udziałów przez niektórych wspólników udziały te miały zostać przeznaczone do objęcia przez pozostałych wspólników proporcjonalnie do liczby posiadanych udziałów liczonych z wyłączeniem udziałów wspólnika, który nie skorzystał z prawa do pierwszeństwa. Uchwała nr(...) została podjęta, bowiem za podjęciem tej uchwały oddano 100% głosów, przy braku głosów „przeciw” i „wstrzymujących się”. Na mocy uchwały nr (...)doszło do zmiany umowy spółki ten sposób, że §5 pkt 1) umowy spółki otrzymał brzmienie: „Kapitał zakładowy spółki wynosi 364 000 zł i dzieli się na 364 równe i niepodzielne udziały o wartości nominalnej po 1 000 zł każdy”. Po przeprowadzeniu głosowania jawnego przewodniczący zgromadzenia stwierdził, że także ta uchwała została podjęta, gdyż za podjęciem tej uchwały oddano 100% głosów, przy braku głosów „przeciw” i „wstrzymujących się”.

Ł. G. oferowano w pierwszej kolejności objęcie udziałów w podwyższonym kapitale zakładowym, a o możliwości skorzystania z takiego prawa i objęcia udziałów został poinformowany listem poleconym. Powód z możliwości tej jednak nie skorzystał, wobec czego udziały te objęli pozostali wspólnicy zgodnie z treścią uchwały. Podwyższenie kapitału zakładowego było związane z rozwojem spółki i chęcią jej dokapitalizowania a udziały zaoferowano wszystkim wspólnikom. W dniu 24.09.2012 r. powód udzielił spółce pożyczki na kwotę 89 992 zł. Pożyczka została spłacona przez spółkę w 2017 r. w części przelewem, a w części przez potrącenie wierzytelności z tytułu pożyczki z wierzytelności z tytułu dopłat na rzecz wspólników uchwalonych w 2017 r. Inne pożyczki od wspólników obejmowały umowy pożyczki G. S. z 20.12.2012 r. na 13 000 zł, z 14.09.2012 r. na kwotę 77 000 zł oraz z 4.08.2014 r. na kwotę 120 000 zł (dnia 2.05.2016 r. została sporządzona opinia biegłego rewidenta dla celu przekształcenia spółki, w której wskazano, że „pożyczki od właścicieli” stanowiły 299 992,13 zł). Zaproszenia na zgromadzenia były wysyłane listami poleconymi, gdyż nie było przyjętej praktyki aby zaproszenia wysyłać na adres poczty elektronicznej.

M. B. objął udziały w podwyższonym kapitale zakładowym spółki.

Wspólnik P. W. był powiadamiany o zgromadzeniach pismem. Otrzymał propozycję zakupu większej ilości udziałów, ale odmówił. G. S. przekazał natomiast informację dotyczące kontraktów, informował o nowym pomysle, by spółka poszła w stronę produkcji. Spółka starała się pozyskać środki unijne na rozwój i środki zostały pozyskane. G. S. informował, że z zakupu udziałów nie będzie profitów od razu, a w przyszłości.

Zgromadzenia odbywały się w siedzibie spółki, a te dotyczące podwyższenia kapitału zakładowego w kancelarii notarialnej, a na każdym zgromadzeniu pojawiał się powód albo jego pełnomocnik.

Ł. G. udzielił spółce jednej pożyczki w kwocie 89 000 zł.

Ł. G., w trakcie zmiany umowy spółki, wnosił by informacje o zgromadzeniach były mu przekazywane drogą mailową, co znalazło wyraz w §14 pkt 8 umowy (adres mailowy podał notariuszowi). Zaproszenie na zgromadzenie powód odebrał w dniu zgromadzenia. W 2008 r. powód zakupił 2 mieszkania i posiadał różne nieruchomości (2 działki), w tym otrzymaną do mamy w 2014 r. działkę. W 2018 r. posiadał 2 kredyty po 3 000 zł każdy, miał dostęp do konta spółki cywilnej i jawnej, jak i wgląd w dokumenty, a w 2017 r. je przeglądał. Na spotkaniu w 2019 r i 2020 r. były przedstawiane dokumenty i sprawozdania. Powód nie składał pisemnego żądania do spółki, by zawiadomienie o terminie zgromadzenia było wysyłane do niego mailem zawiadomienia były więc wysyłane listami poleconymi. Decyzja o podwyższeniu kapitału zakładowego spółki była podyktowana koniecznością dokapitalizowania, by zwiększyć jej widoczność w postępowaniach przetargowych. Zapocentowało to podpisaniem większego kontraktu, a wszyscy wspólnicy dostali propozycje zakupu udziałów proporcjonalnie do posiadanych udziałów. Tylko powód i P. W. nie skorzystali z niej, więc udziały zostały podzielone proporcjonalnie do udziałów pozostałych wspólników. Udziały powoda i G. S. zmniejszyły się proporcjonalnie.

Uprzywilejowanie należących do G. S. udziałów wynikało z umowy spółki i na uprzywilejowanie wyraził zgodę powód. Opłacenie udziałów nastąpiło przez dokonanie wpłat i dokonanie umownego potrącenia wierzytelności G. S. za zwrot pożyczki z wierzytelności spółki i wpłatę na pokrycie kapitału zakładowego. Pozostali wspólnicy dokonali wpłat pieniężnych.

Sąd Okręgowy opierając się o treść art. 238 §1 k.s.h. wskazał, że zgromadzenie wspólników zwołuje się za pomocą listów poleconych lub przesyłek nadanych pocztą kurierską, wysłanych co najmniej 2 tygodnie przed terminem zgromadzenia wspólników. Zamiast listu poleconego lub przesyłki nadanej pocztą kurierską, zawiadomienie może być wysłane wspólnikowi na adres do doręczeń elektronicznych albo pocztą elektroniczną, jeżeli uprzednio wyraził na to pisemną zgodę, podając adres, na który zawiadomienie winno być wysłane. Z powyższego przepisu wyraźnie więc wynika, że zawiadomienie może być wysłane wspólnikom na adres do doręczeń elektronicznych albo pocztą elektroniczną, jeżeli: 1) wspólnik uprzednio wyraził na to zgodę, 2) zgoda ma formę pisemną, 3) został podany przez wspólnika adres, na który zawiadomienie powinno być wysłane (adres winien być podany przez wspólnika w treści dokumentu zawierającego wyrażenie zgody bądź odrębnym dokumencie).

Sąd Okręgowy wskazał, że powód twierdził, że został formalnie zawiadomiony o zgromadzeniu wspólników listami poleconymi w trybie art. 238 §1 k.s.h., a rzekomych nieprawidłowości dopatruje się w braku wysłania mu zawiadomienia przez spółkę na jego adres poczty elektronicznej. Spółka tymczasem negocjowała, by złożył oświadczenie o wyrażeniu zgody na doręczenia informacji i zgromadzeniach wspólników w formie poczty elektronicznej, a w toku postępowania powód nie wykazał, by złożył na piśmie oświadczenie z podaniem adresu mailowego, tym samym zarzut nieprawidłowego wysłania zawiadomienia nie mógł być uzasadniony. Nadto wbrew stanowisku powoda, świadkowie nie potwierdzili, by przyjętą praktyką było wysyłanie zawiadomień o zgromadzeniu mailowo. Doręczenia na adres poczty elektronicznej w razie wyrażenia zgody przez wspólnika jest prawem, a nie obowiązkiem zarządu zwołującego zgromadzenie, stąd zgromadzenie może być w takiej sytuacji zwołane także tradycyjnie.

W ocenie Sądu Okręgowego, przewidziany w art. 238 § 1 k.s.h. minimalny dwutygodniowy termin na zwołanie zgromadzenia wspólników jest zachowany, jeżeli kończy się najpóźniej z upływem dnia poprzedzającego wskazany w zaproszeniu dzień odbycia zgromadzenia wspólników. K.s.h., a także inne przepisy kodeksowe nie określają wprawdzie sposobu obliczenia terminu zwołania zgromadzenia wspólników, z uwagi jednak na to, że sposób i termin zwołania zgromadzenia wspólników mieszczą się w pojęciu „funkcjonowanie spółki” (art. 1 §1 k.s.h.), to w kwestii sposobu obliczania tego terminu, a więc w sprawie określonej w art. 1 §1 k.s.h., lecz nieuregulowanej w tej ustawie, należy z mocy art. 2 k.s.h. stosować przepisy k.c. Według Sadu Okręgowego w omawianym kontekście konieczne było więc zastosowanie art. 111 §1 i 2 k.c., z którego wynika, że termin oznaczony w dniach kończy się z upływem ostatniego dnia, przy czym nie wlicza się tego dnia, w którym nastąpiło zdarzenie będące początkiem terminu. Nadanie

zatem zawiadomienia 2.08.2018 r. oraz odbycie zgromadzenia 16.08.2018 r. oznacza, że nie został dochowany dwutygodniowy termin.

Podstawą żądania stwierdzenia nieważności wskazanych w pozwie uchwał wspólników był art. 252 k.s.h., natomiast ewentualne żądanie uchylenia uchwał zdaniem Sądu Okręgowego wynikać mogło z art. 249 k.s.h. Prawo do wytoczenia powództwa w wskazanych wypadkach ograniczone jest wyłącznie do podmiotów wskazanych w art. 250 k.s.h., który pozwala wytoczyć powództwo m.in. wspólnikowi, który nie był obecny na zgromadzeniu w wypadku wadliwego zwołania zgromadzenia wspólników lub powzięcia uchwały w sprawie nieobjętej porządkiem obrad. Sprzeczność z prawem może odnosić się do samej treści uchwały, jak i do sposobu zwoływania i obradowania zgromadzenia oraz trybu podejmowania uchwał, przy czym wszelkie nieprawidłowości w zwołaniu zgromadzenia wspólników, podobnie jak i inne uchybienia w podejmowaniu uchwał, mające charakter wyłącznie formalny, mogą stanowić skuteczną podstawę żądania stwierdzenia nieważności uchwały tylko wtedy, gdy wpłynęły na jej treść. Co więcej, w myśl art. 246 §1 k.s.h. uchwały dotyczące zmiany umowy spółki, rozwiązania spółki lub zbycia przedsiębiorstwa albo jego zorganizowanej części zapadają większością 2/3 głosów, a uchwała dotycząca istotnej zmiany przedmiotu działalności spółki wymaga większości 3/4 głosów (umowa spółki może oczywiście ustanowić surowsze warunki powzięcia tych uchwał, w powołanym przepisie nie nastąpiło jednak zdefiniowanie tej większości i brak również takiej definicji w art. 4 k.s.h.). Zdaniem Sądu Okręgowego przyjąć więc należało, że umowa spółki może ustalić punkt odniesienia obliczania głosów, na przykład na głosy obecnych, czy też wszystkich wspólników lub ich pełnomocników, a jeżeli umowa spółki nie przewiduje innych rozwiązań, przyjąć należy obliczanie głosów oddanych.

Sąd Okręgowy zwrócił także uwagę, że jak wynikało z umowy spółki wszyscy wspólnicy w spółce przed podwyższeniem kapitału zakładowego mieli łącznie 164 głosy, z czego 50 głosów miał powód, a umowa spółki nie określała innych, niż przewidzianych w art. 246 k.s.h. zasad głosowania (jak wynika z protokołu z NZW z 16.08.2018 r. za podjęciem uchwały oddano 110 głosów, zaś wspólnik M. B. – 4 głosy oraz powód – 50 głosów nie stawili się na zgromadzenie). Ewentualne głosowanie powoda i drugiego nieobecnego wspólnika przeciwko uchwałom nie zmieniłoby w jakimkolwiek zakresie wyniku głosowania (wymagana większość 2/3 głosów), a z faktu, że nieobecny wspólnik M. B. finalnie objął zaoferowane mu na podstawie kwestionowanych uchwał udziały w podwyższonym kapitale zakładowym, można wywodzić, że także głosowałby „za” podjęciem zaskarżonych uchwał.

W ocenie Sądu Okręgowego także żądanie ewentualne nie zasługuje na uwzględnienie. Powód nie wykazał bowiem, by mogło dojść do spełnienia przesłanek uchylenia uchwał, a same uchwały nie były sprzeczne z umową spółki i nie godziły w interes spółki. Uchwały te były wręcz korzystne dla spółki, tworząc warunki do jej dokapitalizowania, zwiększenia jej renomy na rynkach zagranicznych oraz usunięcia kłopotliwych w kontekście zdolności kredytowej długów względem właścicieli spółki. Więcej, pozostali wspólnicy popierali ten pomysł i poza P. W. także partycypowali w tej operacji. Uchwała zakładała proporcjonalne zwiększenie udziałów każdego ze wspólników, a zatem nie była obliczona na obniżenie czyjegokolwiek udziału. W tej sytuacji, zdaniem Sądu Okręgowego rozważenia wymagało jedynie, czy uchwała nie była sprzeczna z dobrymi obyczajami, i czy nie miała na celu pokrzywdzenia wspólnika. Analiza materiału dowodowego w sprawie wskazywała jednak, że nie można dojść do takiej konstatacji. Wprawdzie powód próbował wykazać, że inni wspólnicy otrzymywali zawiadomienia o zgromadzeniach w inny sposób niż on w celu rzekomego pozbawienia go możliwości udziału w nim, jednak świadkowie nie potwierdzili tej okoliczności, a wręcz zgodnie przyznali, że zaproszenia na zgromadzenia u pozwanej zawsze wysyłane są wyłącznie listami poleconymi. Wobec powoda nie stosowano zatem innych instrumentów niż względem pozostałych osób i nie znalazła potwierdzenia w materiale dowodowym teza z pisma z 19.09.2022 r., że do 2018 r. zawiadomienia zawsze były przesyłane za pośrednictwem poczty elektronicznej. Powód nie wykazał więc, by podjęcie uchwały nastąpiło w celu wykorzystania jego złej sytuacji majątkowej, w jakiej miał się znajdować w 2018 r., zwłaszcza że z zeznań prezesa spółki nie wynikało, by powód znajdował się z trudnej sytuacji majątkowej, a zalegające w aktach sprawy oświadczenia powoda o stanie majątkowym wskazywały, że w chwili wytoczenia powództwa, a więc w momencie gdy należało decydować o objęciu udziałów majątek powoda był znaczący i obejmował wiele nieruchomości w K. i jego bezpośrednich okolicach (nadto cena udziałów była przystępna, a gdyby celem podjęcia uchwały było zabranie powodowi możliwości objęcia nowych udziałów to z pewnością zdecydowano by się na cenę zaporową).

Na zakończenie Sąd Okręgowy wskazał, że pozwana należycie wykazała wpływ środków z podwyższenia kapitału zakładowego do spółki. Było to więc realne dokapitalizowanie spółki. Co więcej, po podjęciu kwestionowanych uchwał pozwana poinformowała powoda o ich treści i zaproponowała objęcie udziałów prawidłowo wykonując procedurę z art. 258 §1 k.s.h. Pismo takie zostało należycie wysłane listem poleconym i odebrane przez powoda, sam powód nie skorzystał jednak z zaoferowanej mu możliwości w wyznaczonym terminie. Działaniom spółki nie można zatem przypisać złych intencji, a sama uchwała przyznawała prawo do objęcia udziałów w podwyższonym kapitale zakładowym wszystkim wspólnikom, w tym powodowi, proporcjonalnie do posiadanych udziałów. Nie pozbawiała zatem powoda żadnych praw.

Apelację od powyższego rozstrzygnięcia wniósł powód, który zaskarżył je w całości i zarzucił mu:

naruszenie art. 250 pkt 4 k.s.h. w zw. z art. 252 §1 k.s.h. przez nieprawidłowe uznanie, że nie posiada legitymacji czynnej w złożeniu powództwa, mimo że zgodnie z zebraniem materiałem, a także ustalonym stanem faktycznym zgromadzenie wspólników przeprowadzone 16.08.2018 r., odbyło się pod jego nieobecność, jak również zostało zwołane wadliwie wobec wysłania zawiadomień w dniu 2.08.2018 r., to jest z naruszeniem zasady dotrzymania dwutygodniowego terminu, który musi upłynąć od dnia wysłania zawiadomienia do dnia poprzedzającego przeprowadzenie zgromadzenia, zgodnie z art. 238 §1 k.s.h., co sprawia, że powodowi nieobecnemu z tej przyczyny przysługuje legitymacja czynna,

naruszenie art. 252 §1 k.s.h. w zw. z art. 238 §1 k.s.h. przez ich niezastosowanie, a to niestwierdzenie nieważności uchwał nr (...) nadzwyczajnego zgromadzenia wspólników z 16.08.2018 r., mimo ich sprzeczności z bezwzględnie obowiązującymi przepisami ustawy, a to przy niezachowaniu dwutygodniowego terminu, który musi upłynąć od wysłania zawiadomienia o zgromadzeniu do dnia poprzedzającego przeprowadzenie zgromadzenia, co uniemożliwiło powodowi udział w zgromadzeniu, a także miało wpływ na podjęcie uchwał, gdyż powód nie miał możliwości przeciwdziałania ich podjęciu, w tym przygotowania się do zgromadzenia, wzięcia w nim udziału, zabrania głosu w dyskusji, czy porozumienia się z pozostałymi wspólnikami odnośnie głosowania przeciwko uchwałom przed zgromadzeniem, jak i w jego trakcie oraz przedstawienia uzasadnienia przeciwko podwyższeniu kapitału zakładowego spółki,

naruszenie art. 252 §1 k.s.h. w zw. z art. 246 §3 k.s.h. przez ich niezastosowanie, a to niestwierdzenie nieważności uchwał nr (...) nadzwyczajnego zgromadzenia wspólników z 16.08.2018 r. mimo ich sprzeczności z bezwzględnie obowiązującymi przepisami ustawy i brak przyjęcia, że uchwały o zmianie umowy spółki przez podwyższenie kapitału zakładowego są uchwałami wymagającymi zgody wszystkich wspólników, których dotyczą, gdyż w wyniku ich powzięcia zmniejszeniu uległy prawa udziałowe powoda, w tym osłabiły one prawo głosu na zgromadzeniu, a także udział w zyskach spółki oraz możliwość jej kontroli, co sprawia, że nieobecność powoda na zgromadzeniu wspólników miała wpływ na ich podjęcie,

nierozpoznanie istoty sprawy w zakresie żądania uchylenia uchwał nr(...) nadzwyczajnego zgromadzenia wspólników z 16.08.2018 r. przez brak weryfikacji okoliczności podjęcia uchwał w sposób sprzeczny z dobrymi obyczajami, w tym pominięcie dowodu z przesłuchania B. G. oraz M. G. (1), a także wniosków dowodowych zawartych w piśmie powoda z 19.09.2022 r., dotyczących sprawozdań finansowych spółki za 2016, 2017 i 2018 r. oraz uchwały nadzwyczajnego zgromadzenia pozwanej z 19.06.2017 r. o dopłatach do kapitału zakładowego oraz ograniczając zakres przesłuchania M. M., A. P., P. Ł., P. W., D. Ł. i M. B.,

naruszenia art. 235² §1 pkt 2 i 3 k.p.c. przez pominięcie dowodu z przesłuchania świadka B. G. oraz M. G. (1), a także ograniczając zakres przesłuchania M. M., A. P., P. Ł., P. W., D. Ł., M. B., mimo że świadkowie mieli zeznawać na fakty istotne dla ustalenia prawidłowego stanu faktycznego, w tym praktyk funkcjonowania spółki, podjęcia uchwały o podwyższeniu kapitału zakładowego spółki sprzecznie z dobrymi obyczajami, z zamiarem pokrzywdzenia powoda oraz że świadczenia powoda na rzecz poprzedniczki prawnej pozwanej miały charakter zwrotny, co uniemożliwiło ustalenie prawidłowego stanu faktycznego sprawy, jak również skutkowało nierozpoznanie jej istoty,

naruszenia art. 235² § 2 k.p.c. oraz art. 235² § 1 pkt 2 i 3 k.p.c. przez pominięcie wniosków dowodowych zawartych w piśmie powoda z 19.09.2022 r. dotyczących sprawozdań finansowych spółki za 2016, 2017 i 2018 r. i uchwały nadzwyczajnego zgromadzenia wspólników z 19.06.2017 r. o dopłatach do kapitału zakładowego, czyniąc to w sposób zaskakujący dla powoda, bez wydania postanowienia zawierającego podstawę prawną, co skutkowało pominięciem dowodów istotnych dla wydania orzeczenia w sprawie oraz poczynieniem nieprawidłowych ustaleń faktycznych,

naruszenie art. 249 § 1 k.s.h. przez jego niezastosowanie i niewydanie wyroku uchylającego uchwały nr (...) nadzwyczajnego zgromadzenia wspólników z 16.08.2018 r. mimo ich sprzeczności z dobrymi obyczajami oraz podjęcia ich celem pokrzywdzenia wspólnika, gdyż zostały one podjęte przy wykorzystaniu złej sytuacji finansowej powoda, o której wiedze miał G. S., ponieważ sam doprowadził do takiego stanu, celem "rozwodnienia" posiadanych przez powoda udziałów,

naruszenia art. 233 § 1 k.p.c. poprzez dokonanie dowolnej, a nie swobodnej oceny zebranego w sprawie materiału, w sposób sprzeczny z zasadami doświadczenia życiowego oraz zasadami prawidłowego rozumowania, a także w sprzeczności z zebraniem w sprawie materiałem dowodowym, co skutkowało błędnym ustaleniem stanu faktycznego, które to naruszenie miało wpływ na wynik sprawy, a to przez uznanie, że:

niedochowanie terminu przy zawiadomieniu o terminie zgromadzenia wspólników przeprowadzonego 16.08.2018 r. nie miało wpływu na wyniki głosowania, podczas gdy okoliczność ta uniemożliwiła powodowi przeciwdziałanie podjęciu uchwał nr (...) nadzwyczajnego zgromadzenia wspólników z 16.08.2018 r., w tym przygotowanie się do zgromadzenia, wzięcia w nim udziału, zabrania głosu w dyskusji, porozumienia się z pozostałymi wspólnikami odnośnie głosowania przeciw uchwałom przed zgromadzeniem jak i w jego trakcie oraz przedstawienia uzasadnienia przeciw podwyższeniu kapitału, co miałoby wpływ na treść uchwał, ponieważ G. S. głosujący samodzielnie za uchwałą posiadał jedynie 60% głosów tym samym nie był władny do samodzielnego przegłosowania udziałowców,

powód miał możliwość wzięcia udziału w nadzwyczajnym zgromadzeniu wspólników z 16.08.2018 r., mimo że było przeciwnie, jako że otrzymał zawiadomienia o zgromadzeniu już po jego odbyciu, a okoliczność ta nie została zaprzeczona, jednocześnie ustalenie, jakoby powód miał możliwość wziąć udział w zgromadzeniu wspólników nie znajduje potwierdzenia w materiale dowodowym,

nie można twierdzić, że świadczenia powoda na rzecz poprzedniczki prawnej pozwanej miały charakter zwrotny (powód przedstawił na ta okoliczność szereg dowodów z dokumentów),

podjęcie uchwały nie nastąpiło w celu wykorzystania złej sytuacji majątkowej powoda w jakiej znajdował się w 2018, podczas gdy powód w swoich zeznaniach, jak i innych wnioskach dowodowych wykazał, że nie posiadał w 2018 r. odpowiednich środków, a było to wynikiem działań podjętych bezpośrednio przez G. S.,

G. S. nie przeprowadził działań polegających na doprowadzeniu powoda do złej sytuacji finansowej, uniemożliwiającej wykupienie nowoutworzonych udziałów, a następnie nie wyzyskał tej sytuacji, celem zmniejszenia procentowego udziału powoda, mimo że z materiału dowodowego przedstawionego przez powoda wynika, że nastąpiło to w wyniku pominięcia części dowodów,

powód miał możliwość i odpowiednie środki finansowe, by skorzystać z przysługującego mu prawa pierwszeństwa do nowych udziałów, podczas gdy zgodnie ze stanowiskiem powoda, potwierdzonym zgłoszonymi dowodami, w 2018 r. nie dysponował on pieniędzmi pozwalającymi pokryć oferowane udziały, ze względu na poczynione inwestycje i inne zobowiązania, o czym wiedział G. S., a powód nie mógł przewidywać, że planowane jest podwyższenie kapitału zakładowego, ponieważ zaledwie rok wcześniej podjęto uchwałę o dopłatach,

podwyższenie kapitału zakładowego zgodnie z skarżonymi uchwałami było uzasadnione, podczas gdy żaden ze wspólników, poza G. S., nie potrafił wyjaśnić czemu dokonane uchwałami z 16.08.2018 r. podwyższenie kapitału zakładowego miało miejsce ani nie zauważyli oni wpływu podwyższenia kapitału zakładowego na funkcjonowanie

spółki, jednocześnie zeznania prezesa zarządu pozwanej jakoby miało to mieć wpływ na wiarygodność spółki przed inwestorami, nie został potwierdzony dowodami, o których przedstawienie nie byłoby trudno po upływie ponad 4 lat od podwyższenia kapitału, stąd zeznania G. S. nie zasługują na uznanie za wiarygodne ze względu na wykazaną przez powoda motywację w podejmowanych przez niego działaniach oraz konflikt z powodem,

przyjętym sposobem informowania o zgromadzenia wspólników było przesyłanie zawiadomień drogą mailową, podczas gdy powód przedstawił na tą okoliczność twierdzenia poparte dowodami,

twierdzenia powoda o szantażu oraz próbach przejęcia spółki przez G. S. nie zasługują na uznanie za wiarygodne, mimo jednoznacznego i spójnego w tym zakresie stanowiska powoda, a jednocześnie nie przeprowadzając wniosków dowodowych powoda, w tym ograniczając zeznania świadków do okoliczności nie dotyczących tych faktów, a także pomijając wniosek o przesłuchanie B. G. i M. G. (2), tym samym uniemożliwiając powodowi potwierdzenie zgłaszanych twierdzeń,

naruszenie art. 327¹ §1 pkt 1 i 2 k.p.c. przez brak uzasadnienia kosztów postępowania zasądzonych od powoda na rzecz pozwanej, w tym brak podania podstawy faktycznej i prawnej zasądzenia kwoty wielokrotnie większej niż wynikałoby to z poniesionych kosztów, nakładu pracy pełnomocnika pozwanej oraz przepisów regulujących opłaty za czynności radców prawnych,

naruszenie art. 98 §1 k.p.c. przez jego błędne zastosowanie i orzeczenie na rzecz pozwanej kwoty kosztów postępowania bez podstawy faktycznej do zasądzenia kwoty wielokrotnie większej niż wynikałoby to z poniesionych kosztów, nakładu pracy pełnomocnika pozwanej i przepisów regulujących opłaty za czynności radców prawnych,

naruszenie § 8 ust. 1 pkt 22 rozporządzenia MS z 22.10.2015 r. w sprawie opłat za czynności radców prawnych przez jego niezastosowanie i orzeczenia na rzecz pozwanej kwoty kosztów postępowanie w zakresie kosztów zastępstwa w wysokości przekraczającej stawkę minimalną, mimo braku w tym zakresie wniosku pozwanej oraz podstaw merytorycznych,

naruszenie art 102 k.p.c. przez jego niezastosowanie, podczas gdy zgodnie ze stanem faktycznym sprawy sytuacja powoda i okoliczności sprawy uzasadniają nieobciążanie go kosztami.

W konkluzji wniósł o zmianę wyroku w całości oraz orzeczenie co do istoty sprawy przez uwzględnienie powództwa w całości i zasądzenie od pozwanej na jego rzecz kosztów postępowania według norm przepisanych w tym kosztów zastępstwa adwokackiego oraz o zasądzenie od pozwanej na rzecz powoda kosztów postępowania apelacyjnego w tym kosztów zastępstwa adwokackiego. W wypadku podjęcia decyzji o uzupełnieniu materiału dowodowego powód wniósł o przeprowadzenie dowodu z przesłuchania: M. M., A. P., P. Ł., P. W., D. Ł., M. B. (wszystkich na okoliczność doprowadzenia powoda do złej sytuacji majątkowej przez G. S., umyślnego wykorzystania jego złej sytuacji finansowej, podejmowania uchwał nr (...) na nadzwyczajnym zgromadzeniu wspólników z 16.08.2018 r. celem jego pokrzywdzenia i zmniejszenia jego udziału w spółce), M. G. (1) (na okoliczność udzielania pożyczek przez B. G. na rzecz pozwanej), B. G. (na okoliczność doprowadzenia powoda do złej sytuacji majątkowej przez G. S. i umyślnego wykorzystania jej, złej woli w podwyższeniu kapitału, braku uzasadnienia podwyższenia kapitału, umyślnego działania w przesłaniu wezwania w sposób uniemożliwiający powodowi stawiennictwo, uniemożliwianie powodowi kontroli nad spółką, przekazania przez powoda G. S. 150 000 zł oraz 50 000 USD, w związku z udzieleniem przez matkę powoda pożyczki spółce, udzielaniem przez powoda pożyczek spółce, a nadto o przeprowadzenie dowodu z sprawozdań spółki za 2016, 2017 i 2018 rok (na okoliczność braku zasadność podwyższenia kapitału zakładowego w 2018 r.) oraz uchwały nadzwyczajnego zgromadzenia pozwanej z 19.06.2017 r. o dopłatach do kapitału zakładowego (na okoliczność zobowiązania powoda do dokonania dopłat na rzecz spółki w 2017 r.). Z ostrożności procesowej powód wniósł o zmianę wyroku Sądu Okręgowego w zakresie pkt. 2 przez nieobciążanie powoda kosztami procesu, a także o nieobciążanie powoda kosztami sądowymi w postępowaniu apelacyjnym, w tym kosztami zastępstwa procesowego, ewentualnie o zmianę wyroku Sądu Okręgowego w zakresie pkt. 2 przez zasądzenie na rzecz pozwanej kosztów zastępstwa w kwocie 1 080 zł.

W odpowiedzi na apelację pozwana wniosła o oddalenie apelacji w całości jako bezzasadnej i o zasądzenie na jej rzecz kosztów postępowania apelacyjnego w tym kosztów zastępstwa procesowego według norm przepisanych.

Sąd Apelacyjny, zważył co następuje.

Apelacja powoda zasługuje na uwzględnienie jedynie w niewielkim zakresie, to jest w zakresie kosztów postępowania przed Sądem Okręgowym, w pozostałej części jest bezzasadna.

Istotnie, Sąd Okręgowy w Krakowie nie wskazał żadnej zasady rozstrzygnięcia kosztów procesu, ale ta wydaje się być zupełnie niesporna pomiędzy stronami procesu. Niewątpliwie koszty te (zastępstwa procesowego przez pełnomocnika będącego radcą prawnym) zostały obliczone według wartości przedmiotu sporu wskazanej w pozwie i przy uwzględnieniu kosztów postępowania zażaleniowego (jest to bowiem suma kwot 10 800 zł i 2 700 zł, przy czym koszty postępowania zażaleniowego zostały wyliczone błędnie, bo jak dla postępowania zażaleniowego toczącego się przed Sądem Okręgowym, podczas gdy w istocie toczyło się ono wyłącznie przed Sądem Apelacyjnym, tym niemniej stawki te zostały przyjęte błędnie, albowiem w grę wchodzi tutaj §8 ust. 1 pkt 22 rozporządzenia Ministra Sprawiedliwości z 22.10.2015 r. w sprawie opłat za czynności radców prawnych i jest to kwota 1 080 zł. Sąd Apelacyjny miał przy tym na uwadze, że w przedmiotowej sprawie zostały zgłoszone dwa niezależne roszczenia w zakresie nieważności i o uchylenie uchwał oraz przyjął, że należne wynagrodzenie winno być ustalone według dwukrotności stawki z §8 ust. 1 pkt 22 rozporządzenia MS (czyli 1 080 zł x 2 za pierwszą instancję) oraz połowę podwójnej stawki należnej za postępowanie zażaleniowe od powoda na rzecz pozwanej.

Odnosząc się natomiast do meritum przedmiotowej sprawy stwierdzić należy, że Sąd Apelacyjny podziela w całości zapatrywania Sądu Okręgowego, a mianowicie że brak jest jakichkolwiek podstaw do stwierdzenia nieważności uchwał oraz do ewentualnego ich uchylenia.

Prawidłowo powód podniósł, że Sąd Okręgowy w sposób błędny wskazał w konkluzji uzasadnienia zaskarżonego wyroku, iż nie posiada legitymacji czynnej do wniesienia powództwa o stwierdzenie nieważności uchwał nr (...) nadzwyczajnego zgromadzenia wspólników pozwanej spółki z 16.08.2018 r. Takie ustalenie Sądu Okręgowego pozostaje bowiem w sprzeczności z ustalonym w toku niniejszego postępowania stanem faktycznym, a to z bezzaporną okolicznością, że zawiadomienie o nadzwyczajnym zgromadzeniu zostało wysłane do wspólników spółki 2.08.2018 r., przy czym sam Ł. G. odebrał zawiadomienie dopiero w dniu zgromadzenia. Tym samym, w sposób oczywisty zgromadzenie zostało zwołane w sposób wadliwy, z naruszeniem treści art. 238 §1 k.s.h., zgodnie z którym wysłanie zawiadomienia o terminie zgromadzenia wspólników wyznaczonym na 16.08.2018 r. powinno być wysłane co najmniej 2 tygodnie przed terminem takiego zgromadzenia wspólników. Powód miał więc legitymację czynną do złożenia zarówno powództwa o stwierdzenie nieważności uchwał podjętych na zgromadzeniu 16.08.2018 r., jak również żądania uchylenia tychże uchwał. Powyższe stanowi jednak tylko pomyłkę pisarską Sądu Okręgowego, gdyż ten orzekał merytorycznie i wyraźnie ustalił nieprawidłowość w zwołaniu zgromadzenia, uznając że powód posiada legitymację czynną, a jedynie nie zachodzą merytoryczne przesłanki do uwzględnienia żądania głównego, jak również ewentualnego.

Niezasadna jest argumentacja skarżącego, iż wobec wadliwego zwołania zgromadzenia wspólników spółki wszystkie uchwały podjęte na nadzwyczajnym zgromadzeniu wspólników 16.08.2018 r., w tym uchwały nr (...) są sprzeczne z prawem, co powinno skutkować stwierdzeniem ich nieważności. Istotnie, nadzwyczajne zgromadzenie wspólników spółki zaplanowane na 16.08.2018 r. zostało zwołane z niedochowaniem ustawowego terminu, co Sąd Okręgowy podkreślił, tym niemniej biorąc pod uwagę rozkład głosów uznać należy, że uchybienie to pozostaje bez wpływu na treść uchwały, gdyż do jej podjęcia z całą pewnością i tak by doszło niezależnie od jego nieobecności lub też obecności (powód lub jego pełnomocnik był zawsze obecny). Jest bowiem mało prawdopodobne, by powód, który otrzymałby takie zawiadomienie choćby dzień wcześniej mógłby podjąć skuteczne kroki zmierzające do przeciwdziałania podjęciu uchwały o podwyższeniu kapitału zakładowego spółki, a w szczególności skontaktować się z pozostałymi wspólnikami spółki lub przedstawić uzasadnienie przeciwko podwyższeniu kapitału zakładowego. Brak jest przy tym w niniejszej sprawie w zebranych materiale takich właśnie dowodów, które mogłyby świadczyć o próbie zdominowaniu spółki tylko

przez jednego wspólnika, czy o próbie tzw. rozwodnienia udziałów posiadanych przez powoda, bądź też o jakimkolwiek innym kierunkowym działaniu mającym na celu pozbycie się jego osoby ze spółki lub zmarginalizowania jego osoby.

Prawidłowa była zatem konstatacja Sądu pierwszej instancji wskazująca, że niedochowanie terminu zwołania zgromadzenia wspólników może usprawiedliwiać stwierdzenie nieważności uchwały tylko, gdy wadliwość zwołania zgromadzenia miałaby wpływ na treść podjętej uchwały. Powód tymczasem nie wykazał, by pomiędzy nieprawidłowością zwołania zgromadzenia, a jego nieobecnością istniał tego typu związek przyczynowy, a tylko w takiej sytuacji można rozważać przesłankę nieważności uchwał. Zaskarżone uchwały i tak zostałyby podjęte, nawet gdyby powód uczestniczył w zgromadzeniu, gdyż głosy „za” stanowiły więcej niż 2/3 wszystkich głosów wspólników (obecnych, ale i nieobecnych, nawet zakładając hipotetycznie 100% obecności, i że wszyscy nieobecni głosowali by „przeciw”, głosów „za” oddano bowiem 110 wobec 64 głosów nieobecnych), a nieobecny M. B. także głosowałby „za” podjęciem zaskarżonych uchwał, skoro finalnie objął oferowane mu udziały w podwyższonym kapitale zakładowym spółki na podstawie kwestionowanych uchwał. Co więcej, nie można także upatrywać szansy powoda na odwiedzenie pozostałych wspólników od zamiaru powzięcia uchwały, skoro ich zeznania zgodnie wskazują, że w wystarczającej większości byli przekonani o korzystnym dla spółki efekcie podwyższenia kapitału zakładowego. Powód, na którym ciążył ciężar dowodu nie wykazał, by dokapitalizowanie spółki było rzeczywiście zbędne i nie przyczyniło się do poprawy finansowej spółki. Z tych przyczyn zbędne było przeprowadzanie dowodów z zeznań świadków oraz dokumentów, o których przeprowadzenie wnioskował powód, które faktycznie wykazywać miały, iż podwyższenie kapitału w istocie stanowić miało jedynie kierunkowe działanie organów spółki nakierowane na pokrzywdzenie jego osoby.

Chybiony był również zarzut wskazujący, że podjęcie uchwały nastąpiło w celu wykorzystania złej sytuacji majątkowej powoda, w jakiej miał się znajdować w 2018 r. Lektura akt sprawy potwierdza, że w chwili wytoczenia powództwa, a więc w momencie gdy należało decydować o objęciu udziałów majątek powoda był znaczący i obejmował kilka nieruchomości w K. i jego bezpośrednich okolicach. Cena objęcia udziałów była przy tym przystępna, a gdyby celem podjęcia uchwały było zabranie powodowi możliwości objęcia nowych udziałów z pewnością zdecydowanoby się na cenę zaporową. Co więcej, uchwała nie była zamierzona na pokrzywdzenie powoda, gdyż zakładała proporcjonalne zwiększenie udziałów każdego ze wspólników, a zatem wbrew twierdzeniom powoda nie była obliczona na obniżenie czyjegokolwiek udziału. Po podjęciu kwestionowanych uchwał pozwana informowała nadto powoda o ich treści i proponowała objęcie udziałów prawidłowo wykonując procedurę z art. 258 §1 k.s.h. Pismo to zostało wysłane listem poleconym i odebrane przez powoda, stąd gdyby istotnie działano sprzecznie z dobrymi obyczajami, to nie proponowano by powodowi objęcia udziałów lub też wyłączono by go z prawa pierwszeństwa objęcia udziałów. Powód tymczasem otrzymał jednak tę informację listem poleconym, odebrał ją i nie skorzystał z zaoferowanej mu możliwości w wyznaczonym zgodnie z przepisami terminie. Sama zaś uchwała przyznawała prawo do objęcia udziałów w podwyższonym kapitale zakładowym spółki absolutnie wszystkim wspólnikom, w tym również Ł. G., proporcjonalnie do posiadanych udziałów, nie pozbawiała go zatem żadnych praw, wbrew podnoszonym zarzutom.

Mając na uwadze powyższe, Sąd Apelacyjny na podstawie art. 386 §1 k.p.c. orzekł jak w pkt 1. wyroku, zmieniając częściowo zaskarżony wyrok Sąd Okręgowy w Krakowie w ten sposób że w punkcie 2 nadał mu treść „2. Zasądza od powoda Ł. G. na rzecz strony pozwanej (...) Spółka z ograniczoną odpowiedzialnością kwotę 3 240 zł (trzy tysiące dwieście czterdzieści złotych) tytułem zwrotu kosztów procesu z odsetkami w wysokości odsetek ustawowych za opóźnienie w spełnieniu świadczenia pieniężnego za czas od dnia uprawomocnienia się wyroku do dnia zapłaty”, w pozostałym natomiast zakresie apelację powoda uznał za bezzasadną oddalając ją, o czym orzekł w pkt 2. sentencji na podstawie art. 385 k.p.c.

O kosztach postępowania apelacyjnego między stronami orzekł jak w pkt 3 według zasady odpowiedzialności za wynik procesu określonej w art. 98 §1 k.p.c., a odnośnie wysokości kwoty kosztów zastępstwa procesowego, zgodnie z stawkami określonym w §8 ust. 1 pkt 22 oraz §10 ust. 1 pkt 2 rozporządzenia Ministra Sprawiedliwości z 22.10.2015 r. w sprawie opłat za czynności radców prawnych, zasądził kwotę należną pozwanej w podwójnej wysokości.